

Rozhovor s Erikou Uhrovou se odehrál večer 4. května u ní doma v Dolní Němčí. Povídání se od začátku neslo ve veselém duchu. Ač jsem dostal velmi podrobné informace o tom, kde Erika bydlí, povedlo se mi ve vesnici ztratit. Nicméně se respondentka ukázala jako velmi obětavá a schopná navigátorka. Ledy tedy byly prolomeny ještě před tím, než jsme se fyzicky potkali. Ve dveřích jsme se téměř stihli pohádat, protože jsem se v jejím domě odmítal nezout. Vnutila mi tedy aspoň pantofle a pohostila mě kávou a zásobou muffinů. O výzkumu již od kamarádek věděla. Čekala zábavu a já se jí marně snažil přesvědčit, že to bude utrpení. Byla to zábava.

Můžu se váš zeptat kolik je vám let?

Ano, 40 let jsem teď dovršila.

Máte děti?

Mám děti tři, dceru 16tiletou, 15tiletého syna a dvanáctiletého syna

Vaše děti studují na střední a základní škole?

Ano.

Studují tady v Dolní Němčí, nebo dojíždí za školou někam jinam?

Dcera studuje na střední škole tady kousek v Uherském Brodě na průmyslové škole, sociální činnost je jejím oborem a kluci jsou teďka na základní, 15tiletý teď vychází, jde na střední školu.

Vy sama pocházíte z Dolní Němčí?

Ano, z Dolní Němčí.

Vaši rodiče jsou kdo, pokud se můžu zeptat?

Pochází taky z Dolní Němčí, a jak myslíte jako kdo?

Špatná otázka hned zkraje. Jak jste se jmenovala za svobodna?

Kolísková.

Budu upíjet kávu během toho.

V pohodě.

Respondentka je pobavená. Nebojím se ji označit za svou nejlepší hostitelku minimálně za poslední rok.

Čím se živíte?

Já mám částečný důchod, mám jednu nemoc, tak jsem byla do konce února na úřadu práce a teďka od března jsem nastoupila jako administrativní pracovnice tady u nás na faře v Dolní Němčí.

Jste věřící?

Ano.

Musíte mě do toho nějak zasvětit, jak to u vás chodí ten duchovní život?

Tak bohoslužby, samozřejmě, každý týden a potom co se týká toho farního společenství, tak s děckama pořádáme Dětský den. Teď co jsme vloni začali, co jsem si pod patrona vzala takovou tu netradiční cukrárnu, to jsme u nás zkusili. Podporujeme právě děti z papežského misijního díla různě

po celém světě, tak takováto aktivita teďka u nás začala. Pořádají se tady farní tábory, toho se taky teďka zúčastním a takové jakože adventy třeba spaní na faře s děckama, kde vymýšlíme různé hry s nimi, co ještě mě napadá...

A vy tam působíte jako organizátor?

Ano.

Sama nebo vám někdo pomáhá?

Ano, je nás víc do toho, určitě.

Jak je velký ten tým? Asi to bude na každou aktivitu trochu jinak.

Ano, přesně tak. Takový ten základ, to nás je asi 6 nebo 7 maminek. Plus někteří tatínkové a samozřejmě otec Petr Fírek ten se toho účastní a podporuje nás a pomáhá nám v tom, co potřebujeme. Jinak když třeba se jedná o ten Dětský den, tak je potřeba samozřejmě více rodičů nebo více pomocníků, tak co se týká tady z farnosti mladých biřmovanců, co budou mít teď biřmování nebo děcka ze staršího spolča taky pomáhají. Konkrétně ten Dětský den děláme společně s hasiči, ti nám taky hodně pomohou a jinak kdo se přihlásí z farnosti, maminky, tatínkové a další.

Vy jste mluvila o otci. Jaký je to člověk? Jaký na něho máte názor?

Já si ho vážím hodně, protože má nadhled nad vším. Je takový hodně skromný, hodný, příjemný ke všem lidem ať už je to kdokoliv, věřící, nevěřící, mladší, malé děti nebo starší a takový o všem má přehled, všechno zná, bych řekla. Hodně se o všechno zajímá. Podporuje různé aktivity, i co se týká těch sítí na internetu, i pro ty mladé, hodně jim pomáhá v té jejich aktivitě, aby je trochu podpořil, v tom biřmování vůbec, protože teď ten svět je takový trochu jiný než za nás. Snaží se ty děcka přitáhnout a to se mu celkem daří.

V tuto chvíli jsem si zcela jist, že k duchovnímu vzhlíží. Zpětně mě napadá, že ji mohl přivést k aktivní víře, ale v rozhovoru jsem se nezeptal.

Je oblíbený?

Je.

Má nějaké rivaly?

Tak to nevím teďka. Teď se mi asi neodváží nikdo něco říct, co se týká místního faráře.

Jak to myslíte?

No jakože jsem tam s ním teďka v kontaktu každý den.

Jakože by vám to nikdo neřekl?

No asi tak. (smích)

Jo, chápu. Říkala jste, že je hodně sečtělý, že toho hodně ví, chodí za ním třeba lidi pro radu?

Ano, on se zapojuje i tady v naší obci do takových akcí, když tady máme mužský pěvecký sbor, tak zpívá s nimi. Nebo co se týká koštu vína. Nebo když tady ti chlapi tady kousek dál jezdí obírat hrozny, tak taky pomáhá, je to obyčejný člověk. Opravdu taký upřímný a taký hodný člověk.

Co byste označila za největší událost, nebo pro vás nejvýznamnější událost? V Dolní Němčí je docela dost akcí. Nemusí být největší, jako že se sjíždí lidi z Uherského Hradiště, ale pro vás nejdůležitější.

No tak tady je těch akcí hodně takových, jakože každý měsíc prakticky něco. Co se týká toho duchovního života, nebo normálního života? Je to jedno?

Je to jedno, co vás nejvíce baví? Na co se vždycky těšíte?

Mě to spíš táhne tím směrem duchovním a tady takové ty všechny věci, co se týká těch dětí, co děláme ty různé aktivity s nimi a nebo osobní třeba adorace v kostele, to je taková osobní moje událost. Jinak co se týká Dolního Němčí, tak třeba tady ty Hody s právem nebo zpívám v dechovce tady.

Zpíváte v dechovce?

Ano.

A jak dlouho?

Asi 23 roků.

Tak to tu jste známá zpěvačka už.

Myslím si, že tak ne jakože. Občas jezdíme někam hrát, ale většinou podporujeme to dění tady v obci hlavně. Takže co se týká třeba farního plesu nebo rodičovského plesu, hodů třeba. Nebo co jsou tady za aktivity, třeba pečení chleba, vaření trnek, tak většinou vystupujeme.

Kde jste nejdál byli?

Jéjda. No asi jenom tady v České republice v Praze na nějakém plese kdysi.

Jak se vydařily hody?

No úžasné. Úžasné. Počasí konečně bylo úplně výborné, protože občas nám toto takto dělá, jakože jak je dnes a včera, prší, hned slunko, hned prší, to je od toho pátku, soboty a nejvíc v neděli, kdy to člověk nejméně čeká, takže teď to bylo úplně na stopro.

Na stopro? Všichni byli spokojení?

Já myslím, že jo.

Dobrá veselice? Žádný zajímavý příhody?

Nevím o žádné, že by se něco semlelo. To byly Hody s právem, tak ani právo nebylo uplatnitelné, průvod se taky vydařil, mladších, starších, takže já myslím, že jo, že dobré.

Vystupovala jste tam?

Já akorát večer, měli jsme hodovou zábavu jako dechovka, co jsme hráli, tak jsem zpívala.

A ta zábava byla kde?

Tady v kulturním domě.

To bylo taky fajn?

Jo, jo. Bylo to dobré, protože tentokrát jsme se střídali i s cimbálovkou, to bylo úplně super, já mám ráda i tuto muziku. Pro ty ostatní, co tam byli, to bylo taky přínosné, dobré tedy, protože většinou

tam byli ti, co tančí z kroužku. Někteří starší, ti se taky zabavili, každý si mohl zatancovat, na co chtěl, co mu vyhovovalo, takže dobré to bylo.

To jsem rád. Budeme se možná trochu bavit o politice, pokud vám to nebude vadit?

Nebude, sice toho moc nevím...

Zajímáte se o místní politické dění?

Tak občas jakože jo, ale vyloženě že třeba zaslechnu něco, nebo když si přečtu tady ten místní zpravodaj, co se v obci děje, co se bude schvalovat nebo nebude, nebo co tady jak probíhá, jaké úpravy, jaké stavby, to jako jo.

Co si myslíte o panu starostovi? Můžete úplně upřímně.

No já ho vidím v tom pozitivním světle, protože jak jsem v tom SRPŠ, sdružení rodičů a přátel školy, tak spolu řešíme věci, co se týče toho rodičovského plesu, vždycky se nám snažil vyjít vstříc. Co se týká farnosti, taky bych neřekla, že by byl někdy nějaký veliký problém, že by se něco nedalo uskutečnit, nebo že by něco nešlo. A tady ten rozvoj v té obci za posledních pár roků je dost vidět. Ty úpravy tady, o co se stará všude okolo. Já bych ho jenom v pozitivním směru takto hodnotila.

Znáte někoho, kdo s ním má negativní zkušenost nebo ho nemá rád?

To víte, že jo. Takových lidí, kterým nevyhoví v tom, co oni by si přáli, i když to jsou občas věci, nad kterými přechází lidský rozum.

Co to třeba je? Takový absurdní problém, který mají?

Tak třeba co se týká skládky, když se tady budovala skládka, nebo o nějaké povolení stavby, když někdo potřebuje, mladí manželé, někdy to prostě nejde, tak jak by si to představovali, jsou určitě problémy, tak tam si myslím, že je na místě, jakože to řeší správně nebo posečká než vydá nějaké to rozhodnutí nebo než něco schválí, ale myslím si, že jenom v tom správném slova smyslu, není proti nikomu, snaží se vyjít vstříc, i když to nejde jednoduše, má o to zájem, aby ty lidi tady byli spokojení.

Co bylo za problém s tou skládkou? Co oni měli za problém?

No tak to jsou takové malichernosti, když se vlastně ta skládka tady na tom horním konci začala budovat, tak samozřejmě bylo to jakoby blízko obce, že to nebylo až úplně někde, že by to lidé neviděli, nebo tak, to jim vadilo, že to už tady hned za tou obcí je vidět, nebo že už to bude cítit, bude tam nepořádek, budou tam jezdit auta, ty tatry a tak, takže to, ale to jsou takové...

Jde to cítit?

Ne, vůbec.

Je to jen záminka?

No jasně.

Stýkáte se s někým, kdo je proti panu starostovi? Nebo někdo z vašeho okolí?

Jako ano, mám takové přátele nebo známé, kteří třeba konkrétně ohledně toho stavebního povolení měli problém.

Bavíte s nimi o panu starostovi? Řešíte to?

To ani ne, třeba se to zmíní, že je taková věc, ale já nerada rozebírám věci a nerada to řeším, když do toho přesně nevidím.

Ted' lepší otázka, co národní politika? Jak sledujete českou politiku?

To moc nesleduju, abych pravdu řekla, nejsem televizní divák, televizi k životu nepotřebuji. Mám raději knížky, jakékoliv. Ani na to nemám čas a ani mě to neláká, kdybych si mohla k tomu večer sednout, tak televizi Noe nebo Lux, ale vyloženě... jako občas zprávy taky, abych trošku měla přehled, ale moc to nesleduju, když jsem někdy na internetu a vidím, jak je to v těch zprávách, tak se na to podívám.

Nějaké velké téma, které se řešilo v politice a utkvělo vám to v paměti?

V poslední době to byli ti migranti, ale něco takového, to si nevzpomínám, na tu televizi se moc nedívám.

Čtete noviny?

No občas, málo.

Myslím ty tištěné, odebíráte nějaké?

Neodebírám, když už tak přes internet, ale spíš když už tak z našeho regionu, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj a tak.

Co ty obecní noviny, co na ně říkáte? Jak byste je zhodnotila?

Jo to je dobrá věc, protože všechno člověk neví, jakože když nám to ještě přijde do schránky a člověk se i dozví spoustu věcí, který vůbec ani netuší, že se tady něco takového děje. Člověk nemůže vědět všechno, je to dobré, protože víme kulturní akce, ty teda máme pod kontrolou, ale sportovní akce. Jo, to je dobrá věc.

Jste našukla ten internet. Internetové noviny, vyhledáváte nějaké?

Vyloženě jen z toho našeho regionu.

Světové zprávy vás nezajímají?

Ne, že by mě to nezajímalo, ale když na to nenarazím tak ne, když na to narazím tak jo. Ne, že bych se úplně distancovala, ale tak jako vyloženě na tom internetu, když na něco přijdu.

Jaké noviny konkrétně vás napadají?

Z toho našeho regionu třeba Dobrý den s kurýrem, nebo Slovácké noviny nebo někdy Mladá fronta, ale moc ne.

Co třeba bulvár, přečtete si někdy Blesk, Super?

Dřív jsem to četla, ale teď už ne. Když jsem byla doma, na úřadě práce, tak jsem měla víc času, takže jsem si občas něco takového koupila, to jo, i ty časopisy, co se týká Rytmu pro ženy nebo Svět ženy a takové, ale teďka už mám jiné zájmy, i když mi zůstane čas, tak když tady něco mám nebo mi někdo něco přinese, ať si to přečtu tak jo, ale jinak ne.

Myslíte si, že se jim dá věřit? Blesku, Super, nebo i Mladé Frontě?

Věřit, to je takové... Blesk беру s nadhledem, vyloženě to, co je napsané, tak tam si říkám, že nemusí být na sto procent pravda, to si přebírám, pak mi to stejně vypadne z hlavy, tak to neřeším, ale ty naše noviny, co vidím, tak to asi jo tam je to podané, že se tomu dá i věřit

Proč si myslíte, že noviny lžou? Třeba ten Blesk? Nebo spíš neříkají pravdu, v tom je rozdíl.

Tak třeba nějaká konkrétní situace nebo ohledně mediální hvězdy, tak si myslím, že třeba chtějí vzbudit větší pozornost, tam si k tomu třeba něco přidají, nebo to jinak napíší a už je z toho něco úplně jiného, takže asi aby se víc zviditelnili, nevím.

To se v místních novinách neděje?

Myslím si, že ne, když by něco takového bylo, tak už se na to někdo zaměří a už do toho jde, tady ty blízké obce, o tom trochu víme, jak to tu chodí, tak o tom bychom věděli.

Myslíte, že by na to někdo reagoval?

Jo, určitě.

Je tu v obci nějaký veřejný problém nebo kauza, která nějak visí ve vzduchu? Kromě té skládky, což byl podle vás spíš pseudoproblém.

O tom nevím, že by se tady něco takového velkého dělo. Jeden problém, co tu byl, to vím, protože manžel tu pracuje na družstvu, tak jak se tady postavila bioplynka před několika lety, tak to lidem začalo hodně vadit, že to, co se tam spaluje, tak to všechno jde odtud cítit, hlavně přes léto, navečer, to byl tehdy velký problém, byli tu všichni seznání, stěžovali si na to.

Byla nějaká veřejná diskuze?

Ano, všichni se tam byli podívat, mohli si to zkusit, vysvětlili jim, jak to všechno funguje, pak se to všechno uklidnilo, protože viděli, že je to zbytečné, viděli, že to není z toho. Něco jiného je, když tam jsou hospodářské zvířata, přes léto je to hodně, když se vyváží hnůj tak je to cítit, když to vyvázejí na pole.

Ale tak to bylo každý rok ne? Jak to, že si začali stěžovat?

Ano, ale prostě tady toto se objevilo a všechno to bylo svedené na tu bioplynku.

A ti lidé, co si na to stěžovali, byli ti samí, co si stěžovali na tu skládku?

Myslím si, že ne. Ne.

To s tím vůbec nesouvisí? Není to nějaký klub kritiků?

(smích) Ne, ne. To vůbec ne. To bylo nezávisle na sobě. To ne.

Jaké téma, které se týká Dolních Němčí, je nejčastější, když se bavíte s kamarády?

Hm.

Respondentka přemýšlí nad blbě položenou otázkou. Zkouším znovu a odhaluji karty.

Je to zákeřná otázka, že?

Je. No většinou, když se sejdeme tak to jsou ty nadcházející aktivity, protože co se stýkáme, tak nás tam je většina zapojena, takže tady toto. O průběhu, o přípravě, co je potřeba a tak.

Mluvila jste o nás, jako o nějaké skupině? Koho tím máte na mysli?

To je takové společenství bych řekla, což je i to farní společenství, ti, kteří jsou v té radě obce, ať už z rodiny nebo opravdu ti známí a kamarádi, kteří jsou i v tom sdružení ve škole. Konkrétně to nemůžu nazvat jako skupinu, protože jsme tak nějak všude.

Znáte se všichni?

Známe, ano.

Kolik vás přibližně je?

No, jéjda. Tak plácnu, kolem patnácti třeba? Když se takto sejdeme, tak i kolem dvaceti.

Scházíte se pravidelně? Pořádáte nějaké společné akce?

Úplně pravidelně ne, že bychom měli vyhraněný každý týden nebo každý měsíc, to ne.

Zajdete třeba někdy na pivo do hospody? Nebo při nějaké jiné aktivitě?

Třeba se u někoho setkáme, třeba přijdeme na návštěvu nebo tak. Když se něco slaví, tak třeba jo. Ale že bychom se sešli za nějaký cílem nebo účelem, to ne.

Kolikrát do měsíce se takhle všichni potkáte?

Kolikrát se setkáme? Já nevím, možná dvakrát, někdy jednou. Podle té činnosti, co máme v plánu, nebo co se děje.

Co máte teďka v plánu v nejbližší době?

Teďka nám skončily ty hody, teď je květen, takže asi ten Dětský den začátkem června.

Co plánujete? Jestli to není tajemství.

Není to tajemství. Chtěli bychom to teďka zaměřit na ten rok milosrdenství, snažíme se vymyslet nějaké hry pro ty děcko přizpůsobené tady tomuto. Spojili jsme s nějakým pánem tady z charity z Uherského Brodu, takže zvažujeme, co vymyslet, co za úkoly pro ty děcka přichystat, zase něco nového, tak uvidíme, co se podaří. Co by mohli i oni sami si vytvořit, třeba nějaký dárek nebo suvenýr si odnést domů na památku z toho Dětského dne.

Kolik tam asi bude dětí?

Tak kolem dvou set.

Dvou set? To bude velká událost.

No ono to tak je, kolem dvou set, možná dvě stě padesát.

Bývá to pravidelně?

Ano, jeden krát za rok. Na Den dětí, který se slaví normálně.

To je pěkný. Já jsem dvě stě dětí neviděl pohromadě nikdy.

No oni jsou tak různě rozprostřeny po těch stanovištích, jak dělají ty úkoly, takže se to občas ani nezdá. Jenom podle toho, co jsme jim jednou přichystali takové balíčky třeba se suvenýrem, jinak bychom to taky neměli spočtené.

A to jsem jezdil i na tábory a vsadím se, že na žádném táboře nebylo dvě stě dětí.

To ne no. Náš tábor, co tady je, je asi 35 dětí plus 6, 7 nebo 10 dospělých.

To taky organizujete?

Na tom se taky teďka podílí. Jezdila jsem dřív. Asi třikrát jsem byla. Potom jsem onemocněla, to jsem nemohla jezdit. A teď jsem se do toho vrátila.

Kam jezdíte na tábor?

Různě. Většinou jsou to fary. Církevní domy, kde se dějí různé činnosti pro děti. Spíš takto. Byli jsme i na Židkově, tam je taková vojenská budova. Tam jsme byli asi dvakrát, to děti bavilo.

Říkala jste, že si občas něco přečtete na internetu. Koukáte se do diskuzí?

To spíš ne. Že bych sledovala, co si lidi píšou, to ne.

Posloucháte rádio?

Jo to zas jo. Vyloženě jenom písničky, nebo poslouchám Český rozhlas Brno a Proglas, tak tam poslouchám zprávy.

Vyprávím o své bakalářské stáži v Českém rozhlasu. Historky z natáčení si schovávám na konec rozhovoru.

Rádio jste říkala Proglas? Co vás nejvíc zajímá z jejich programu?

Já mám ráda různé přednášky. Jak bych to řekla. Věci, co se týkají normálního života. Když tam někdo mluví o dětech. Zrovna včera jsem poslouchala něco o pubertálních v Proglasu. Jak se staví k chození do kostela, sexuální výchově. To bylo zajímavé.

Jak to? Co vám přišlo zajímavé?

(smích) Jak ty děti vychovávat. Jakože duchovním směrem. Protože děcka to už v dnešní době berou jinak. Jdou do toho úplně. Tak tam bylo vysvětlené, jak by měli a neměli dělat. To bylo i pro mě. Ono je to všude (sex). Oni jedou všichni jedním směrem. Jsou to naše děcka, se snažíte je z toho trochu vyvodit, otočit zpátky, nebo jim vysvětlit, že to funguje i jinak, než jakou oni mají představu. Kterou dostali ve škole a mezi kamarády, ale je to těžké.

Jste na Facebooku?

Jsem. (smích)

Jak často ho používáte?

Obden se tam dívám. Mi tam chodí různé zprávy, které se týkají Říma. Zajímají mě křesťanské stránky a které se týkají víry.

Účastníte se diskuzí? Píšete si veřejně o něčem?

Ne. Spíš ne.

Říkala jste, že si občas přečtete nějaké zprávy na internetu. Co to znamená občas?

Každý den ne. Pokud mě náhodou něco zaujme, tak se na to podívám, ale moc je nesleduji.

A na televizi se také nedíváte každý ne?

Ne, když mě to nic neříká. (smích)

A rodina ji denně sleduje?

No to si pište. U nás všichni. Až na mě, všichni (smích). Manžel každý den. Má rád sport, nebo dokumenty o zvířatech. Ale aby sledoval filmy, to ho opravdu musí zajímat. Ale spíš ten sport.

Váš manžel je také věřící? Díváte se spolu někdy na TV NOE například?

To moc ne. On je sice věřící, ale že by byl až tak aktivní. To zase ne. Jakože někdy se podívá, ale velmi málo.

Jak často se díváte na televizi vy? Kdybyste to měla spočítat na hodinách za týden?

Za týden tak možná dvě hodiny.

Vyprávím o tom, že jsem naposledy televizi viděl před čtvrt rokem. Získávám sympatie, i když nejsem věřící.

Kdyby tady televize nebyla, tak by to vůbec nevadilo. Myslím si, že kvůli ní tady ta komunikace vážne. Protože přes den není čas si popovídat. Všichni jsou rozlítaní. Manžel, když večer po práci přichází, tak místo toho abychom si vyprávěli, tak si vezme večeři, lehne si a zapne. A děcka, když je večer ženu do postele a probereme tak maximálně nutné věci a už není čas.

Co lidi z vašeho okolí. Nemyslím rodinu, ale třeba kamarády. Jakej mají přístup k televizi.

Hodně často. Každý den sledují hodně zprávy a filmy. Ti ano.

Není vám líto, že se o televizi s nimi nemůžete bavit?

Ani ne, my se spolu o televizi skoro vůbec nebavíme. Možná zmíní něco v televizi, že to bylo dobré. A to já řeknu: hmm, dobré. A je hotovo. (smích)

Sport sledujete nějaký?

Sport? Někdy krasobruslení. Protože moji synové hrají závodně stolní tenis, tak ten taky někdy. Koukáme se na to v televizi.

Sledujete třeba hokej? Začíná mistrovství...

(smích) To vím jenom z doslechu od manžela, že něco bude. Když se na to dívá on, tak si občas k němu sednu a dívám se. Ale že bych se vyloženě na sport dívala. To ne. Musí fandit ostatní, to někdy ano.

Co si myslíte, jaký mají Češi přístup k televizi?

Myslím si, že se Češi na televizi dívají až moc. Co vím, třeba z okolí... Nevím jak lidé v Praze... mají třeba víc kulturních příležitostí...

Ale tady to taky kulturně žije, ne?

Ale ano, tady taky jo. Ale tady ta televize docela vede.

Říkala jste, že si raději přečtete knížku, než že se kouknete na televizi. Jaká je vaše oblíbená knížka?

Já jich mám docela dost. Ale spíš to je zase ta duchovní literatura. Týkající se zdraví propojené s duchovnem.

Vidíte nějaký rozdíl mezi online novinami a tištěnými? Je v tom nějaký rozdíl?

Nevím (smích). To jsem neměla šanci zaznamenat. To nevím.

Rodina se dívá často na televizi. Sleduje i televizní zprávy?

Ano, manžel většinou sleduje.

A na jaké stanici nejčastěji?

Většinou ČT a Prima. Ale taková Nova, co se týká zpráv, to by u nás neprošlo. To je tabu pro mého manžela a já také takové věci nemusím.

Jak to že?

To, co se chci dozvědět, když už, jsou normální zprávy co se děje doma v republice a ze světa... to mi přijde, že nejlepší souhrn je na té Primě a ČT. Tam se člověk dozví nejvíc. Ta Nova mi přijde hlavně zaměřená na Prahu a okolí anebo je to černá kronika a tragédie. Té je stejně hodně všude, takže ne. Když už zprávy, tak chci vědět co se děje důležitého než tady toto.

Co si myslíte, že je česká nejoblíbenější televize?

Já si myslím, že to je určitě Nova. A potom možná nějaký sport.

Ted' se všude hodně mluví o uprchlících. Kdo to je za lidi? Každý o nich mluví trochu jinak.

Víte co? Já bych je všechny do jednoho pytle neházela, to v žádném případě. Tak jako jsme my různí, tak jsou i oni. Je mi jich na jednu stranu hodně líto, že to u nich tak dopadlo, že musí odejít ze své země. Nevím, co bychom mi dělali, kdybychom se v takové situaci ocitli. Když ten můj názor je takový dost odlišný od ostatních. Všichni furt nebrat, nebrat, nebrat a nepomáhat. To mi nejde. Kdyby se tady někdo ocitnul a potřeboval by pomoci, tak určitě bych se k němu neotočila zády. Ať je to kdokoliv. Každý člověk je nějaký, má nějakou povahu, ale i v tom nejhorším člověku bychom měli hledat to dobré.

Lidé ve vašem okolí mají na toto jaký názor?

Nepouštět je sem. Ať jdou, odkud přišli, prostě opačný než je můj názor. Je to těžké. JE pravda, že jsem slyšela, co kde kdo udělal za špatné věci – uprchlíci. Ale... jak bychom na tom byli my, kdybychom někam přišli? Jak bychom se zachovali? To nikdo neví. Samozřejmě nesouhlasím s tím špatným, co udělali a co se děje, ale myslím si, že není řešení je odbíjet, kritizovat a jenom nadávat na ně.

Vedete na toto téma debaty?

(dvojnásobný smích) No, moc ne. Protože to vždycky skončí špatně a já jsem ta nejhorší.

Proč jste ta nejhorší?

(smích pokračuje) Protože mám na ně jiný názor než ostatní. Mám svůj názor, ale nikdo se mnou nesouhlasí samozřejmě. Oni mi vždycky řeknou: Ty bys všem dala a pomohla. Ale já to tak prostě cítím. I ten nejhorší člověk není úplně až tak špatný. Třeba to opravdu dělá, protože už neví coby, jak dál. Třeba mu to v té hlavě opravdu až tak dobře nefunguje. Z té složité situace, do které se dostali. To je těžko odsuzovat takto lidi.

Proč si myslíte, že ti lidi utíkají?

Když ve své zemi nemají žádnou pomoc v ničem. Co se týká práce, nějakého bydlení a potravy...Co jim zbývá? Co bychom dělali mi? Já nevím, co bych dělala já. Téma je těžké, když se nad tím člověk zamyslí. A teď s děckama a bez práce, nemít co jíst a kde bydlet. Nevím, co bychom dělali. Asi bychom taky šli hledat někam. Kdyby tu nezbylo nic.

Jaký na to má názor váš manžel?

(smích) no pravý opak. Ne, že by byl špatný a myslel to špatně. Spíš to vidí tak, že když vidí něco někde. Tam se něco stalo, byli u toho oni. Tak s něma pryč. Myslí to zas i dobře. Kdybychom jim tu práci dali, tak proč by se nemohli začlenit? A pak říká no a oni sem přinesou jiné náboženství, jinou víru a všechno nás to pohltí a bude zle.

Co si o tom myslíte vy?

Já si myslím, že až takové by to nebylo. Protože ty základy, které tu máme... Tady konkrétně, nevím jak v Čechách, Praha a tak...bychom nedokázali přejít na jejich víru, ale ani bychom je k tomu nepustili. Kdyby se tedy někdo takto ocitl v Dolní Němčí. (smích)

Myslíte si, že muslimové jsou nějak od nás odlišní? Přemýšlí jinak?

Abych vám řekla pravdu. Myslela jsem si, že ta mentalita je jiná. A možná si to myslím doteď. Určitě jsou jiní než Češi. Ale když jsem tehdy sledovala v televizi to setkání papeže s patriarchou, tak tam všichni ať je to jakékoliv náboženství měli jeden cíl. Ať je to Buddha, kdokoliv, všichni jdou za tou vírou a v té konečné fázi je to stejně Ježíš. Tady tato víra – křesťanská. Já v tom nevidím, že by se nějak lišili. Měla jsem švagra ze Srí Lanky a ten vyznával Buddhu. Ale myslím, že kdybych to vzala celkově, tak jedeme všichni stejně.

Švagra ze Srí Lanky...

No jo, bývalého. S mou sestrou se již rozvedl a teď bydlí v Paříži. A vlastně se tam i seznámili. On tam studoval a zůstal tam. Tehdy tam moje sestra jela na setkání papeže a tam se potkali...

Vaše sestra je taky věřící?

Ano.

Byl někdy její manžel v Dolním Němčí?

Ano. Moc se mu tu líbilo, úžasné. Dokonce pak i podnikal v Praze. Tam si otevřel restauraci s jídly ze Srí Lanky. Za těch pár let, co bydlel ve Francii, tak se přizpůsobil tady té Evropě.

Zpátky k uprchlíkům. Říkala jste, že máte ve svém okolí spoustu lidí, se kterými se neshodnete v názoru. Je někdo, s kým se shodnete?

Možná by se někdo našel.

Co třeba otec z fary?

Tak s ním jsme o tom ještě nikdy nemluvili, ani nevím, jaký má názor. To vám nemůžu říct, protože jsme na toto téma nikdy nemluvili.

Co třeba pan starosta?

To taky nemůžu říct, to fakt nevím.

Nemluví se o tom.

Ne, nikdy jsme tak spolu o tom nediskutovali. Neměli jsme tu možnost.

Zapomněl jsem se zeptat. Znáte se s panem starostou osobně?

Ano.

Stýkáte se občas?

Jo, ano.

Říkala jste, že spousta lidí, spousta Čechů má negativní vztah k uprchlíkům, protože vidí, že jsou nějaké problémy. Nemůžou za to média?

No to je třeba taky možné. Třeba opravdu do toho důsledku, jak to opravdu je, nevidíme, protože jsme se nikdy nezúčastnili takových akcí. Co se stalo nebo nestalo. To všechno je možné. Nemusí to tak vůbec být.

Myslíte si, že všechna média nebo všechny noviny a televize prezentují uprchlíky stejně nebo je tam nějaký rozdíl?

Myslím si, že to nebude úplně stejné. Každá ta televize je jiná, prezentuje to jinak. Třeba ČT1 bude znít jinak než Nova.

Jak to bude znít z Novy?

Samozřejmě v tom špatném světle, asi si myslím. Na ČT se o to zajímali více dopodrobna a viděli to z jiného pohledu.

Co TV Noe? Jak oni se k tomu staví?

Neznám jejich názor. Nemyslím si, že by se k tomu stavěli opačně, jakože špatně. Ten jejich názor je možná trochu stejný s mým. Nevím, jestli ve všem, ale spíš tímto směrem.

Jako že by si lidi měli pomáhat... Jak reaguje česká politika a vůbec Česko na uprchlíky?

Myslím si, že moc kladně ne. Taky vidí možnost té práce, že by ji dostali oni, než třeba nezaměstnaní od nás. Nebo když se jim nabízí pomoc, co se týká poskytování bydlení, dostanou ho a nemusí za to platit. Dostanou podporu, což třeba určitým rodinám s dětmi, což samozřejmě naprosto chápu, kteří jsou ve špatné sociální situaci, vadí. Oni na to nárok nemají a uprchlíkům se to třeba dá, jenom tak, že sem přijdou a chtějí jim pomoc. Asi to není tak, že by byli Češi rádi.

Myslíte si, že jim Češi nakonec pomůžou?

Myslím si, že jo.

A co takové lidé jako Blok proti islámu? Vnímáte to vůbec ve svém okolí? Nebo Islám v ČR nechceme? To je taky velká skupina lidí.

Tam nevím, tam je to takové horší.

Baví se o tom vaši známí? O těch skupinách?

Ani moc ne.

Když je odmítají, tak z vlastního přesvědčení, ne kvůli těmto skupinám? Třeba kvůli Martinu Konvičkovi? Jestli ho znáte.

Ne, neznám, nevím. Ale spíš ano, tak jak to říkáte, ne vyloženě kvůli někomu, ale tak obecně.

Vysvětluji respondentce, kdo je to Martin Konvička. Možná jsem to neměl dělat a mohla žít dále ve spokojenosti.

Co když se z nich opravdu stane politická strana? Bude podporovaná lidmi? Dostane se do parlamentu?

To nevím, jestli se dostane do parlamentu, ale určitá nějaká skupina lidí, třeba jich bude málo, si myslím, že určitě je podporovat budou, myslím si, že jo.

Když se vrátíme zpátky k těm médiím... která média se podle vás snaží říkat úplnou pravdu o uprchlících? Ne to zkreslovat, ale úplný informace, kterým se podle vás dá věřit? Mluvila jste o České televizi, ale třeba z těch novin, internetových nebo i tištěných.

No tak to nevím, komu bych úplně na sto procent věřila.

Není nikdo takový?

Z toho rádia konkrétně bych vybrala vyloženě ten Proglas, tam bych si já myslela, že by tyto informace podávali tak, jak to opravdu je, snad teda. Tomu bych věřila, ale jinak na sto procent nevím, to asi těžko.

Podle vašeho názoru, měl by se dělat rozdíl mezi uprchlíky, kteří vyznávají islám a těmi, kteří jsou křesťané?

Já bych nedělala žádné rozdíly, určitě ne.

Všem pomoci stejně? To by bylo krásné.

(smích, ale spíš posmutnělý) To by bylo, ale reálné to asi nikdy takto nebude, si myslím, nevím.

Spojujete si uprchlickou krizi s terorismem v Evropě? Máte to na sebe vliv podle vás?

Myslím si, že taky, protože ono je to fakt těžké. Ty lidi už neví v té své situaci co, takže je klidně možné, že i takto to může někde vyústit.

Jakože jsou tak zoufalí, že...

Třeba. Že se opravdu už i do takovýchto věcí klidně pustí, že jim to je jedno.

Čemu jsme se málo věnovali? O čem byste chtěla ještě mluvit?

Já nevím, nevím, co byste víc tak potřebovali, které z těch témat.

... konečně ticho...

Odkud pocházíte?

Já nejsem z Brna... vysvětluji, že pocházím z malého městečka v Sudetech, že to u nás nikdy moc nežilo... Přiznám se, že v Uničově není ani divadlo. Tady je nějaký ochotnický divadelní spolek?

Ne, vyloženě tady ne. Tady těch okolních vesnicích ano, funguje. Oni zase třeba jezdí sem, ale většinou jezdíme třeba do Slováckého divadla do Uherského Hradiště. Taky kino nám tu chybí, třeba je vedle v Hluku nebo do Uherského Brodu jezdíme, ale je to málo. Kdyby to bylo opravdu tady, jakože místní, tak už tam ten člověk zajde třeba večer, když nemá co už.

To si myslíte, že chybí Dolních Němčí? Kino?

Určitě, protože kam tady ta mládež má jít. Nebo koupaliště. Zase je to vedle v Hluku. Starší děcka chodí třeba na diskotéku, která je třeba jen jednou za měsíc, bývalo to pravidelně každý týden. Ty děcka nemají takové vyžití. Je tady sice sportovní hřiště, ale to bylo postavené pro školu. Až dva nebo tři roky zpátky to otevřeli přes prázdniny. Co ty děcka tady majíou dělat. Pokud se něčemu nevěnují, nemají kroužky nebo sport, tak je to takové špatné.

Chystá se to starosta nějak změnit? Nebo někdo jiný než starosta?

Myslím si, že asi moc ne. Není nic, co bychom si do budoucna řekli, že bude za pár roků. V tomto směru je to špatné pro ty děcka. Kam by šli, co by dělali, jak se zabavit přes ty prázdniny. Třeba ty starší děcka jdou někdy i na tu brigádu, vydělávají si peníze přes léto, ale i tak mají nějaký ten volný čas anebo i navečer. Chodí si zahrát tenis na hřiště nebo fotbal na stadion, ale co s těma, co se nevěnují sportu, nebo holky a tak. Musí jet pryč za kulturou nebo za nějakým děním, aby se trochu zabavili.

To bych měl zrovna těžký, kdybych se měl zabavit jenom sportem.

Právě. Ty města, kde je větší život, kde to všechno je, ty divadla každý den, kina, nebo cokoliv. Kryté bazény. Tady je nejbliž v Uherském Brodě nebo Uherským Hradišti, ale tady jediné se věnovat folkloru nebo každý týden do kroužku.

Vaše děti chodí do folkoru?

Nechodí. Kluci mi řekli, že jsou sportovně založení a nebudou zpívat ani tančit. Dceru muzika baví, v kroji občas jdeme, když jsou poutě nebo nějaké takové akce, kde se dá jít v kroji, ta k tomu vztah má.

Máte svůj vlastní kroj?

Jo, musela jsem si pořídit, když jsem začala zpívat v těch šestnácti, tak jsem i tancovala v kroužku a musela jsem.

Tady nějaká paní ty kroje vyrábí, že?

Šije.

Ano, šije, pardon, jsem unavený po celým dni, nevím, co říkám pořádně. To mají všichni stejné kroje od té švadleny?

Většinou jo, třeba ženský pěvecký sbor, tetičky od těch 60 – 70 roků, tak to vzniklo nedávno, tak těm všem ušila kroj. To samé, když děckám, které přijdou nový do toho kroužku, tak jim taky šije kroj. Co se týká mužského sboru tak už je třeba tady kousek dál, tak se věnují šití kordulů – vesty, kabáty pro chlapy, boty, to už je třeba v Lednici, v Hluku.

Zmínila jste tetičky, znáte s nimi?

Ano.

Vídáte se často?

Jo, vídáme se, ano. Buď na těch akcích, nebo se takto potkáváme většinou v kostele nebo máme ve dvoře ve faře postavenou takovou velkou farní místnost, tak se tam setkáváme.

Co si myslíte, že si ty tetičky myslí o uprchlících?

Nevím. (pobaveně)

Tak půl na půl.

Jakože polovina je pro a polovina proti?

No jako i pomoc, ale i ať mají to svoje, ať si jim pomůžou v té svojí zemi, asi tak na půl.

Oba jsme viditelně unavení debatou o uprchlické krizi. Dojídám poslední jídlo nachystané na stole a chystám se zpět do Brna. Chvilí se ještě bavíme, tentokrát spíše o mně. Děkujeme si za příjemný podvečer. Kdybych prý se chtěl někdy stavit do Dolní Němčí, určitě se u ní musím staviz. Tak třeba až bude víno.